

Біблійне, апостольське та пророче служіння

Проповідь № 4 – 2011

Евальд Франк

Місіонер Евальд Франк прослужив за ці сорок років більш ніж у сто п'ятдесяти країнах. Він став відомим шляхом опублікування книг, трактатів та завдяки радіо та телепередачам. Справжнє апостольське вчення цінується Божим народом по всьому світу.

Дорогі брати і сестри у Христі, дорогі друзі, я брат Франк та говорю вам із Міжнародного місіонерського центру міста Крефельд, Німеччина. Перш за все я хотів би подякувати тим, які нам зателефонували або написали та просили літератури, щоб проникнути глибше в дослідження Біблії, щоб змогли пізнати Господа особисто, згідно Слову та відкриттю, даному Святим Духом.

Ми маємо намір підготувати 52 проповіді, починаючи з Буття ми пройдемося по всій Біблії, щоб показати весь Божий план спасіння та Його мету з людством.

Озираємося назад до книги Буття, особливо до гл. 3, де написано, що перші істоти були неслухняними та потрапили під вплив змії, під безпосередній вплив ворога. Вони відвернулися від Бога та переступили заповідь, яку Він їм дав. Його попередження було таким ясним: **„в день їди твоєї від нього ти напевно помреш”**.

І це сталося саме так, як вже було сказано, і від тоді всі люди вмирають - за винятком Еноха та Іллі, які були взяті на небеса, щоб бути з Господом, щоб не побачити смерті.

Возлюблені, ми говоримо про план спасіння і є багато тем, яких ми можемо торкнутися, навіть тієї, що стосується ознак часу. Але спочатку, в цій четвертій проповіді, ми хочемо повернутися до книги Буття і показати із Старого Завіту обітниці, які були дані, а потім побачити в Новому Завіті, як вони сповнилися.

Ми повинні зрозуміти, що ми перебуваємо тут в спілкуванні з Богом. Але це спілкування між Богом та людьми було припинено тоді, коли сатана обдурив Єву, і вона, в свою чергу, переконала Адама приєднатися до гріха та невіри.

Брати і сестри, дорогі друзі, це дуже, дуже сумна історія. А потім, після того, як вони були вигнані з Раю, відповідно до книги Буття гл. 3, другої частини вірша 22, де сказано: „**А тепер коли б не простяг він свої руки, і не взяв з дерева життя, і щоб він не з'їв, і не жив повік віку.**”. Це не повинно було трапитися, тому що, якщо б це трапилось, то людство жило би в гріху, але відділено від Бога - і все таке воно могло жити вічно. Але це не має ніякого смислу. Навіщо комусь жити вічно, але не мати спілкування з Богом, який є Єдиний, Який має безсмертя? Але всі ті, які мають Ісуса Христа як свого особистого Спасителя, вони отримали в них життя Боже тоді, коли народилися знову.

Ми розуміємо з книги Буття гл. 3, вірша 15, що маємо справу з двома різними насіннями. Одне було обіцяно прийти через жінку, а інше вже було там. І сказав Бог: „**І Я покладу ворожнечу між тобою й між жінкою, між насінням твоїм і насінням її. Воно зітре тобі голову, а ти будеш жалити його в п'яту**”. Ми бачимо тут, що Сатана, змії, вже залишив там своє насіння.

Дорогі брати і сестри, тепер ми доходимо до головного пункту, а саме до відкуплення. Але перш, ніж ми дійсно зрозуміємо, що означає відкуплення, ми повинні усвідомити, що ми відокремлені від Бога, ми збездистинили Бога, ми не повірили в Його Слово, а повірили в те, що сказав Сатана, змії.

Але возлюблені, Бог є милостивим, хоча Він сказав: „**Душа, що грішить, вона помре**”. Таким чином, ми розуміємо, що ніхто не має вічного життя через природне народження. Ні! Ми отримали вічне життя через відродження.

В книзі Єзекиїля гл. 18, вірші 4 читаємо: „**Тож усі душі Мої. як душа батькова, так і душа синова Мої вони Душа, що грішить, вона помре**”.

Коли ми вмираємо в цьому тілі, коли наше життя на землі закінчується, наша душа покидає тіло. Це перша смерть, або початкова смерть. В Об'явленні гл. 20 говориться про другу смерть, яка відбувається тоді, коли дух залишає душу і повертається до Бога, Який його дав. „**Душа, що грішить, вона помре**”.

Ми всі були народжені в гріху, ми жили в гріху і ми оточені тільки гріхом. Але ми розуміємо, що Господь слави Зійшов, щоб викупити нас. І ми хочемо прочитати про це в Старому Завіті - мені дуже подобається читати про це, повертатися до Слова Божого, щоб все було засновано на Святому Писанні. Не про те, про що говорить людина, не про те, про що говорить церква, а про те, про що говорить

Писання стосовно плану спасіння, стосовно вічного життя, який є план і мета Бога з людством - я хочу знати це а потім дати себе пристосувати до цього плану Божого, через благодать Божу.

В Книзі Самуїла гл. 7, вірші 14, ми маємо обітницю про нашого Спасителя, Сина Божого: **„Я буду йому за Батька, а він буде Мені за сина. Коли він скривить дорогу свою, то Я покараю його людською палицею та поразами людських синів”**.

Давайте зупинимось на мить. Тут, в найсвятішій і найдорожчій обітниці щодо нашого Спасителя, Сина Божого - так, як це було підтверджено в посланні до Євреїв гл. 1, вірші 5, де повторюється цей вірш. Тут сказано: **„Коли він скривить дорогу свою, то Я покараю його людською палицею”**. Ісус Христос був на сто відсотків людиною, пройшов через всі спокуси, через які проходимо і ми. Та бачимо, як Він залишився непохитним в кожній спокусі, сатана не зміг Його чимось зачипити. Він народився, як Син Божий в людському тілі, у всіх відношеннях, Він був людською істотою. Він спав і плакав, втомлювався - Він був людською істотою. І ось велика таємниця прояви і відкриття нашого небесного Отця, в Його Єдинородному Синові, щоб повернути нас до зв'язку з Ним, як синів та дочок Божих.

Те ж саме написано в 2-ій книзі Хроніки гл. 17, від вірша 11 до 14 та підтверджується в Новому Завіті, в Євангелії від Матвія і зокрема від Луки, де написано, що ангел Гавриїл прийшов до Марії і дав їй звістку про народження Сина Божого.

Чому я підкреслюю ці речі і ці вірші із Писання? Просто тому, що існує вчення про те, що: „Син Божий, народжений від Бога Отця перше всіх віків і так само вічний, як Бог Отець”. Друзі, щось таке не має ніякого сенсу. Писання не говорить в жодному місці про трьох вічних, трьох всемогутніх, трьох присутніх скрізь, що розмовляють між собою і знаходяться в гармонії. Возлюблені, возлюблені, щось таке не звучить добре! Я майже хотів би сказати, що це образа в адрес Бога і заперечення 6.700 віршів в Старому Завіті, де Бог говорить про Себе, як Єдиного Бога, який існує від віку й до віку.

У Старому Завіті Бог відкрив Себе Самого по-різному, так як ми показали в перших трьох проповідях через вчення Святого Писання, але возлюблені, тільки на початку Нового Завіту **„І Слово сталося тілом, і перебувало між нами, і ми бачили славу Його”**.

У Псалмі 2 вірші 7 читаємо: **„Я хочу звістити постанову” – Промовив до Мене Господь: „Ти Мій Син! Я сьогодні Тебе породив.”** - не у вічності, не на небі, а в часі, "сьогодні" - це поняття часу - вічність

не має дня і ночі, не має сьогодні та завтра - вічність була і буде назавжди.

Цей вірш, ця обітниця сповнилась тоді, коли Святий Дух обгорнув Марію і Син Божий народився у Вифлеємі, як це було передбачено в Старому Завіті в книзі пророка Михея, гл. 5.

У вірші 11 у Псалмі 2 ми читаємо: **"Служіть Господеві зо страхом, і радійте з тремтінням. Шануйте Сина, щоб Він не розгнівався, і щоб вам не загинути в дорозі."** - **Шануйте Сина!** Тому що в Сині ми отримали усиновлення від Бога Отця нашого і через Сина ми стали синами і дочками Божими.

Дозвольте мені прочитати кілька інших віршів. Один з них в Псалмі 22, де нам сказано знову, так, нам сказано заздалегідь, що мало статися. У Псалмі 22 віршах 9 та 10: **„Бо з утроби Ти вивів мене, Ти безпечним мене учинив був на персах матері моєї; На Тебе з утроби я зданий, від утроби матері моєї Ти мій Бог”**.

Тут ми знову маємо підтвердження вірша Буття гл. 3, вірша 15, про насіння жінки, насправді про насіння Бога, що прийде через жінку. **„Бо з утроби Ти вивів мене, Ти безпечним мене учинив був на персах матері моєї** – цей вірш сповнився, коли Христос - Господь і Спаситель наш народився.

У вірші 22 у Псалмі 22 ми читаємо: **"Я звіщатиму Ймення Твоє своїм браттям, буду хвалити Тебе серед збору."** І це також сповнилось. Син зробив відомим Ім'я Отця, бо Син був досконалим відкриттям Отця. І тому Він міг сказати в Євангелії від Івана гл. 14: **„Хто бачив Мене, той бачив Отця"**.

Переходимо далі до Псалма 89, де чоловік Божий сказав наступне - Псалом 89 вірші 26 та 27: **„ Він Мене буде звати: "Отець Ти мій, Бог мій, і скеля спасіння мого!"** Потім приходиться відповідь від Самого Бога: **"Я вчиню його теж перворідним, найвищим над земних царів."**

Возлюблені, що ми можемо ще сказати? Це чудово щоб мати можливість переходити від обітниць Старого Завіту, а потім побачити їх сповненими в Новому Завіті.

Ще є дві обітниці в Книзі пророка Ісаї, про народження Сина Божого, посилаючись на насіння, яке мало прийти, це божественне насіння, яке мало прийти і розчавити голову змії.

В Ісаї гл. 7, вірші 14: **„Тому Господь Сам дасть вам знака: Ось Діва в утробі зачне, і Сина породить, і назвеш ім'я Йому: Еммануїл."**

– **Сина породить, і назвеш ім'я Йому: Еммануїл**” – що означає БОГ З НАМИ. Ісус Христос, Син Божий, є також і Господом Слави.

І друзі, може вас здивує, що я вам тепер скажу: в Старому Завіті, починаючи від книги Буття гл. 2, вірша 4, маємо поєднання імен **Господь, Бог**.

Трохи раніше ми знаходимо слово ЕЛОХІМ, для Бога, а потім ЕЛОХІМ Ягве. Від книги Буття гл. 2, вірша 4 до кінця Старого Завіту, ми маємо 6.000 разів сполучення ЕЛОХІМ Ягве – Господь Бог.

А тут є таємниця: в Новому Завіті, Той, Якого ми знаємо в Старому Завіті як ЕЛОХІМА, Бога, тепер називається ОТЦЕМ. А Той, Кого ми знаємо в Старому Завіті, як Ягве, Господь, тепер називається СИНОМ, Ісусом Христом. Не дві різні особи, а два різних відкриття, щоб виконати план спасіння.

„і назвеш ім'я Йому: Еммануїл” – Бог з нами – ви можете прочитати це в Євангелії від Матвія гл. 1, віршах 22 та 23.

В Ісаї гл. 9, у вірші 6: **“Бо Дитя народилося нам, даний нам Син, і влада на раменах Його, і кликнуть ім'я Йому: „Дивний Порадник, Бог сильний, Отець вічності, Князь миру.”** – ви можете читати про це і далі. Я люблю обітниці та пророцтва Старого Завіту. І я ще раз це кажу: говориться про того самого Бога, Який говорить нам, Який дає нам обітниці, Який відкриває нам свій план спасіння з самого початку.

Дорогі друзі, як я вже казав, ми повинні прийняти Бога так, як Він відкриває нам Себе Самого: як Творця, Спасителя, Царя, як Суддю - в будь-якій формі, в якій Він відкриває нам Себе Самого, ми Його приймаємо.

А в Новому Завіті Він відкрив Себе Самого, як Отець Небесний - тому ми молимося: **„Отче наш, що єси на небесах”**. На землі, Він відкриває нам Себе Самого в Його Єдинородному Синові - тому ми визнаємо і свідчимо, що Ісус Христос є Єдинородним Сином Божим. Це ми свідчимо від щирого серця і воно відповідає Писанню. І з дня П'ятидесятниці, той самий Бог живе у Своїй Церкві, яка є Тілом Христовим. Прийміть це, прийміть Його від щирого серця! Існує один Бог, Який відкрив Себе Самого по-різному, щоб виконати Його великий план спасіння.

Возлюблені, зрозумійте, будь ласка, ці речі правильно. Так як всі чоловіки Божі в Старому Завіті пізнали Бога особисто, так як апостоли пізнали Господа особисто, я, брат Франк, свідчу про те, що пізнав Господа мого особисто. Я пізнав Бога через божественне Його

відкриття, і друзі, я був поставлений на службу прямим дорученням від Господа, щоб сповістити цьому поколінню про Бога та про те, як Він відкрив Себе Самого, а також відкрити вам весь план спасіння.

Нехай благословить вас Бог небесний, Бог Авраама, Ісака та Якова, нехай благословить вас Бог Ізраїлів - Він наш Небесний Отець і хай Ім'я Його буде славитися на віки вічні!

Я був би радий отримати від вас кілька рядків, може ви знайдете трохи часу, щоб написати або зателефонувати нам. Ми можемо безкоштовно відправити вам літературу, яка буде благословенням для вас. Нехай благословить вас Бог і буде з вами, в Ім'я нашого святого Ісуса. Амінь.